

Birbirimize de İyi Gelelim

Ahmet Büke'yi dijital dergilere yazdığı öyküleriyle tanıdık. Okuyucuyu heyecanlandıran dili, kurgudaki sadeliği ve sadeliğin içindeki bilgeliği, küçük hediyeler gibi dağıttığı ayrıntılarıyla kısa zamanda kendini belli etti. Okurlar Büke'nin öykülerini sevdi, Büke de kısa sürede hızla üretmeye başladı. ON8 Kitap etiketiyle yayımlanan yeni kitabı İnsan Kendine de İyi Gelir ile yine okuyucuyu şenlikli bir edebiyat dünyasına davet ediyor.

kultigin.akbulut@gmail.com

KÜLTİĞİN KAĞAN AKBULUT

Her pazartesi günü ON8 Blog'daki "Sosyal Ayrıntılar Ansiklopedisi" adlı köşesinde yayımlanan birbirleriyle bağlantılı öykülerden ve yenilerinin eklenmesiyle oluşan kitap, tefrika kültürünü dijital çağa uydurarak okuyucuyla yeni bir ilişki yakalamış oldu. Kitapta yer alan yeni öyküler ise halihazırda "Sosyal Ayrıntılar Ansiklopedisi" köşesini takip eden okuyucuya yazarın evrenini tamamlamak için şans tanıyor. Yeni eklenen öyküler içindeki "Mahallenin Düşsel Varlıkları" alt başlıklı öyküler ise oda içinde açılan odalar gibi mahallenin bilinmeyen, daha sürreal yerlerine yönlendiriyor. İnsan Kendine de İyi Gelir bir mahallenin öyküsü. Babasının ve dedesiyle yaşayan Ahmet ve onların mahalleyle kurdukları ilişkinin öyküsü. Büke öyle bir mahalle yaratıyor ki hem sıcak, hem korkunç. Tam mahalleyi sevmeye karar verdiğimizde yazar bizi bambaşka odalara götürüp vazgeçiriyor, sonrasında tekrar başa. O mahallede hal hatır sorup yardımlaşmak da var, ölenin evini yağmalamak da, Belediye Başkanına topluca kafa tutmak da var, aç kalınca ortalığı karıştırmak da. Büke'nin mahallesi hem "sıcacık" hem de kan dondurabilecek kadar gerçek.

DELİLER VE SONRADAN DELİRENLER

ON8 Blog'da öykülerin yayımlandığı köşenin adı "Sosyal Ayrıntılar Ansiklopedisi" kitaba üst başlık olarak taşınmış. Bu ansiklopedinin maddeleri arasında okul yolunda düşürülmüş mendiller, Optalidon hapları, Arap Hatçam Teyze, Arap Hatçam Teyze'nin iri horozu, Kıprıs haritası, Amerikanya, Kav kibriti ve Gripin kutuları, SenSun Gazozu, veremli kediler, Osman Cemal Kaygılı'ya ayrılmış narlar, deliler ve sonradan delirenler var. Ayrıntılarla yaratılan bu evren, okuyucu için güvenle kaybolunabilecek bir labirent. Ahmet Büke'nin öykülerini okumak bir yandan kolay. Adım adım insanı içine çeken kurgusu, kusursuz ve sade dili, şaşırtan ayrıntıları ve sıcaklığıyla okuru hemen kavrayıveriyor. Ama Büke'nin öykülerini okumak bir o kadar da zor. Yüzünüz gülümserken bir anda insanı çarpan bir yorumla karşılaşılabiliyorsunuz. Sevecen bir tasvirin ardından derinlerdeki kötülük ortaya çıkabiliyor. Büke nasıl karakterlerinin hepsine kıymet vererek anlatıyorsa kelimelerine de aynı kıymeti gösteriyor. Bazen en

acıacak kelimeyi okuyucunun önüne atıveriyor, bazen de yorulduğumuzu anlamış olacak ki rahat bırakıyor. Tüm o mahalle hengamesini de Fellini filmi sarhoşluğunda anlatıyor. "Yaratıcı kaos" çıkarmayı kafaya koymuş Ahmet'in

dedesi gibi bir karakter kaç yerde karşımıza çıkabilir ki? Şöyle bir plan yapmak kaç dedenin aklına gelir, mesela? "Hasip mutluluktan işi gücü boşlayacak nasılsa. Öyle olunca, sonradan ödemek üzere devralırsız dükkânı. Ben mutfığa geçerim. Bizim torunun işi, mesleği yok. Okumadı da. O kasada durur, günlük alışverişi yapar. Biraz para biriktirince, hemen ayrı eve taşınırım; Karşıyaka'da bir daire tutarım, saç ektiririm, gözlerimi çizdirmek için Rusya'ya giderim -o tarihlerde bir tevatür olarak Moskova'da yapılıyordu miyop ameliyatları- sonra bizim hanım dellendirir iyice, gelir mekânı basar, masaları devirir, polis basar, devrimciler onları mahalleden kovarlar, derken askeriye cemse cemse gelir, belki

Binbaşı Fethi Gürcan süvari haliyle ha dıydık dıydık..." Yazar karakterleri, kelimeleri ve yarattığı sahneleriyle özenli "yazın"ın verdiği heyecanı hatırlatıyor. "Edebiyat bizi iyileştirir ama sihirli değneği de yoktur"

diyor Ahmet Büke bir röportajında. Evet, anne babası işkencede ölmüş bir çocuğun acısını dindirecek bir sihirli değnek yok belki, ama Ahmet büyüdükçe bizi de sağaltıyor. Çünkü "Büyükler böyledir. Bazen çıkıp giderler. Hatta dönmedikleri de olur. Böyle böyle büyüyörüz işte..."

KAOS HALİNDE AYAKTA KALABİLMEK...

Ahmet Büke üzerine yazmak da okuması gibi hem kolay hem de zor. Büke'nin öykülerinden bahsederken rahatlıkla ayrıntılara verdiği önemden, gündelik yaşamı anlatırkenki dilinden, Sait Faik öykücülüğünü çağrıştırmasından söz açabiliriz. Hepsisiyle de doğru tarif etmiş oluruz. Ancak Büke'nin öykülerinde okuyucunun asıl sevdiği şey "dünyayı daha iyi bir yer haline getirmeye çalışanların" heyecanını yansıtması. Bir röportajında Ahmet Büke şöyle söylüyor: "Bence şimdi temel meselemiz, içinde olduğumuz bu politik ve ekonomik kaos halinde hayatta kalabilmek. Bu pek başımızı eğerek ya da sırtımızı dönerek -yani kendimizden kaçmaya çalışarak- başarabileceğimiz bir şey değil artık. Suyun üzerinde 'birlikte' kalmaya çalışmak; belki de bu bize iyi gelecek." Büke kitabında önerisini en yalın haliyle ete kemiğe büründürüyor. İnsan kendine de iyi gelir muhakkak; ama birbirimize de iyi gelmek o kadar kötü olmaz.

